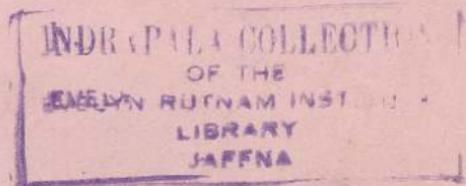

பேராசிரியர்

க. கணபதிப்பிள்ளை
வாழ்க்கையும்
பணியும்

க. சிவநோக்ரெஸ்வரன் பி. டி. [ஆவாஸ்]
தமிழ் விரிவுக்கலைக் கல்லூரி
மாற்பாணக் கல்லூரி

ପ୍ରକାଶକ
ମହାନ୍ତିରିତ୍ୟାନ୍ତିରି
ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ୟ
ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରକାଶକ
ମହାନ୍ତିରିତ୍ୟାନ୍ତିରି
ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ୟ
ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରକାଶକ
ମହାନ୍ତିରିତ୍ୟାନ୍ତିରି
ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ୟ
ପ୍ରକାଶକ

பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை
வாழ்க்கையும் பணியும்

மறு பிரசரம்

சங்கமம் - ஆவணி இதழ் 1974

ஸ்ரீ இலங்கூ ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் நடாத்திய மறுமதிப்பீடு உரை வரிசையில் 22—7—74 ல் ஆற்றிய உரை.

1790

INDRA'S COLLECTION
OR THE
EVELYN GUERNSEY INSTITUTE
LIBRARY
JAFFNA

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை வாழ்க்கையும் பணியும்

மரபு வழிவந்த தமிழ்க் கல்வியும், மேலைப்புலக் கோட்டரடு களுக் கமைந்த தமிழியற் பயிற்சியும் பெற்று இருபத்தொன்பது ஆண்டுகள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலே செயலூக்கத்தோடு பணியாற்றியவர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்; இந்த நூற்றுண்டில் படிமுறையாக எமது நாட்டில் வளர்ந்து வந்த இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியோடும் தேசிய எழுஷ்சியோடும் இரண்டிற்க் கலந்து கொண்ட பேராசிரியர் ஆராய்ச்சிப் பேரநினூராகவும் அதேநேரம் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவாகவும் விளங்கினார். நெறி முறைக்குட்பட்ட கல்வியும் புகழ் பூத்த பல கல்வியாளர்களுடைய தொடர்புகளும் பேராசிரியருடைய பணிகளில் ஒருவகை நிதானத்தையும் நோக்கையும் இனங்காண வைக்கின்றன. சமுத்தின் கலை இலக்கிய வாழ்க்கையோடு தம்மைப் பின்னிப் பினைத்துப் பல்கலைக்கழகத்திலும் வெளியுலகத்திலும் சமுதாயத்தின் போக்கைத் திசைதிருப்பும் வகையிலும் எதிர்காலத்தை உணர்த்தும் வகையிலும் செயலாற்றியவர் பேராசிரியர். சமூக முரண்பாடுகளும் தேசிய முரண்பாடுகளும் வளர்ந்து வந்த நிலையில் நாட்டின் இன மொழி கலாச்சாரப் பண்புகளைத் தொழுத்து நோக்கியும், உணர்த்தியும், மறுமதிப்பீடு செய்தும் பல்துறையார்வத்தோடு செயலாற்றிய பேராசிரியரது வாழ்க்கையையும் பணிகளையும் மறுமதிப்பீடு செய்வது இன்றியமையாததாகும்.

குறிப்பாக விடுதலைக்குப் பின்னர் எமது நாட்டில் ஏற்பட்ட தேவிப் விழிப்புணர்ச்சி கலை இலக்கியத் துறைகளில் வேகமான வளர்ச்சியையும், சமுதாயப் போக்கிற பல்துறை முன்னேற்றங்களையும் உருவாக்கியது. நாட்டு மக்கள் அன்னிய மோகத்தினின் றம் விடுபட்டுத் தன்னுணர்வுடனும் தேசிய நோக்குடனும் செயலாற்றினர். மொழி, இனம், தேசியம் பற்றிய உணர்வுகள் மக்களுள் ஓங்களிலே தீவிர சிந்தனைகளை வளர்த்து வந்தன. போராட்டத்தின் அடிப்படையில் கிடைக்காத எமது நாட்டுச் சுதந்திரம் பாரத

நாட்டில் ஏற்பட்டது போன்ற மாபெரும் மகிழ்ச்சி அளவை ஏற்படுத்தவில்லை. வகுப்புவாத உணர்வுகளும் குறுகிய சிந்தனைகளும் சிறிய பல்லின நாட்டிற்கேயரிய அளவில் வளர்ந்து வந்தன. முன் னணியில் இயங்கிய கல்வி வல்ல உயர்ந்தோர் குழாமும் [Elites] அவர்களைச் சார்ந்த மத்தியதர வர்க்கத்தினரும் போலி நாகரிகப் பிடியிலிருந்து விடுபொது மனமயக்கத்துடனும் விதேசப் போக்கு டனும் இயங்கினர். கலைகளாச்சாரம், மொழி, பண்பாடு, பற்றிப் பரவலாகப் பேசப்பட்டதாயினும் அவை தேசத்தின் உள்ளுணர்வுப் பிரதிபலிப்பின் வெளிப்படை என்ற நிலை ஏற்படவில்லை. எனினும் வெறும் உதட்டாவு உணர்வு என்ற நிலைக்குப் புறம்பாக இதய ழூர்வமாகவும் ஆத்மார்த்தமாகவும் தமது பணிகளையும் எழுத்துக் களையும் அமைத்தவர்களை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம். இவர்களை வகைப்படுத்தி இனங்காண முயற்சிக்கும் போது பேராசிரியர்க. கணபதிப்பிள்ளையை நாம் நிச்சயமாகத் தவறவிடமுடியாது.

சுவாமி விபுலானந்தரினதும் பேராசிரியர் பிரான்சில் கிங்ஸ்பரி யினதும் நன்மானங்களுக் கிளங்கிய பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தமது முதல் நிலைப்பட்டத்திற்குச் சங்கத மொழியையும், பாளி மொழியையும் பயின்றார். பின்னர் சுவாமிகளின் அனுசரணையுடன் அன்றைமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் பட்டம் பெற்றார். இக்காலத்திலே பொன்னேதுவார் மூர்த்திகள், சர்க்கரை இராம சாமிப்புலவர், அரசன் சண்முகனாரின் மாணவரான கந்தசாமியார் ஆகியோரிடம் தமிழ்ப்பயிற்சி பெற்றார். பின்னர் மேலைப்புல ஆராய்ச்சி ஆர்வத்துடன் கலாநிதிப் பட்டம் பெற இலண்டன் பல்கலைக்கழகக் கீழூரநாட்டுக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். குறிப்பாக பேராசிரியர் ராஸ்ப் ரேணர், பேராசிரியர் பெயிலி, டாக்டர் பாணந்து, பேராசிரியர் புளொக், ஆகியோரின் சிந்தனைப் பின்னணியில் தமது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டார். திராவிட மொழியியல் ஆராய்ச்சியில் பலருக்கு வழிகாட்டியாக அமையும் சாசனவியல் ஆராய்ச்சி, திராவிட மொழியியல் வல்லுனராகப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையை அறிமுகப்படுத்திற்று.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையின் வளர்ச்சியிலும் வாழ்விலும் ஓலந்தோறும் பல துறை ஆர்பங்களை ஊட்டி நெறி முறையான தமிழாராய்ச்சி வல்லுனர்களை உருவாக்கினார். சுவாமி விபுலானந்தர் பேராசிரியராக இருந்த காலத்திலும் பின்னரும் தமிழ்த் துறையை வழிப்படுத்தியவர் பேராசிரியர் அவர்களேயா வர். சமூத்து எழுத்தாளர்களின் மரபுவழி இலக்கியத்தினையும் ஆக்க

இலக்கியங்களையும் பாடவிதானத்துள் இணைத்து இலக்கியக் கல்வியை விரிவுபடுத்தினார். ஈழத்து இலக்கியங்களைப் பஸ்கலைக் கழக மட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தியது மட்டுமன்றி ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களை உருவாக்கும் உந்துசக்தியாகவும் விளங்கினார்; தாமே ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவாகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கினார்.

பேராசிரியரின் பணிகள் பன்முகப்பட்டவை. மொழியியல், சாசன வியல், கட்டுரையியல், நாடகவியல் ஆகிய துறைகளை வளர்ந்து படுத்திய பேராசிரியர் ஆக்க விலக்கியத்துறையில் ஆர்வம் கொண்டு காலத்தின் ஈர்ப்புக்குட்பட்டுச் செயலாற்றினார். பேராசிரியரின் மொழியியல் அறிவும் சாசனவியல் ஆராய்ச்சியும் வழிவந்த சிந்தனைகளை அவரது கட்டுரைகளிலும் நாடகங்களிலும் நாவல்களிலும் கவிதைகளிலும் காணமுடிகின்றது. தமது எல்லா ஆக்கங்களிலும் வழக்குத் தமிழிற்கு அழுத்தம் கொடுத்த பேராசிரியரது பணியை நன்கு மதித்த கவாயி விபுலான்த்தர், சோழமண்டலத் தமிழும் ஈழமண்டலத் தமிழும் என்ற கட்டுரையிலே நன்கு பாராட்டியுள்ளார். சாசனங்கள் பேச்சுத்தமிழ் வழக்கின் பதிவேடாக அமைகின்றது என்பதைத் தமது முகவரைகளில் அழுத்தியுரைத்துள்ளார். வழக்கு மொழியாய்வு ஆர்வத்தை ஈழத்தில் வளர்த்தவர் பேராசிரியர் என்றால் அது மிகையாகாது,

பல்வேறு தேவை நோக்கிப் பல்வேறு காலங்களிலும் பேராசிரியர் எழுதிய கட்டுரைகள் பல இன்னும் நூலுருப் பெறவில்லை. ஈழத்து வாழ்வும் வளமும் என்ற கட்டுரைத் தொகுதி பேராசிரியரின் கட்டுரை வன்மையைத் தெளிய வைக்கப் போதுமானதாகும். யாழ்ப்பாண வாழ்வின் ஊறித் தினைத்த பேராசிரியர் ஈழத்து வாழ்வின் பேரிரசிகளுக்குவும், சிறப்பாக யாழ்ப்பாண வாழ்வின் பேரபிமானியாகவும் விளங்கி ஈழத்து வாழ்வையும் வளர்த்தியும் நாட்டவர்க்கும் பிறநாட்டவர்க்கும் உணர்த்தும் வகையில் இயங்கியமையைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பூஞ்சோலை, வாழ்க்கையின் வினேதங்கள், நீராமகளிர் போன்ற ஆக்கங்களிற் பேராசிரியர் படைத்துள்ள குணசித்திர பாத்திரங்களும் பிறவும் அவரது மனிதாபிமான உணர்வையும் புளைகளைத் தீவிக்கிய வன்மையையும் காட்டுவன். நாவ வில் மனிதனைவிட மனித உள்ளத்துக்கே சிறப்பு உண்டு என்பதைக் குணசித்திரப் பண்புகளோடு வாழ்க்கையின் வினேதங்கள் என்ற நாவலில் வெளி யீட்டுள்ளார். வாழ்க்கை என்னும் ஆற்றுப் போக்கில் அகப்பட்டுப்

போராடும் மனிதர்களை இளங்கண்டுள்ளேன் எனப் பேராசிரியரே முகவரையிற் கூறியுள்ளது மனங்கொள்ளத்தக்கது:

அழுத்துக் கவிதை இலக்கிய வரலாற்றிலே பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளைக்குக் குறிப்பிடக் கூடிய இடம் உண்டு. அழுத்துக் குழு இறையனார் என்ற புனைபெயரில் பல வேவறு சஞ்சிகைகளிலும், பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்க ஏடாகிய இளங்கதிரிலும் பல கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்; மரபு வழிவந்த யாப்பு வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி நாது வாழ்க்கை, நமது நாடு ஆகியவற்றையே உரிப் பொருளாகவும், கருப்பொருளாகவும் கொண்டு அமைந்தவை பேராசிரியரின் கவிதைகள். தனிப்பாடல்களாகவும், பதிகங்களாகவும் மொழி பெயர்ப்புக்களாகவும், உரையிடையிட்ட பாட்டுக் களாகவும் நூற்றுக் கணக்காகப் பாடியுள்ளார். “தீவெட்டிக் கள்ளர்”, “விந்தை முதியோன்”, “சீதனக் காதை” “பாணர் புரவலன்” ஆகிய நான்கு கதைப் பாடல்களைக் கொண்ட ‘தூவுதும் மலரே’ என்ற நூல் மேலும் ஒருபடி பேராசிரியரின் சமூக உணர்வினை அழுத்தி உரைப்பதாகும். தனது இளமைக் கால வாழ்க்கையின் பசுமையான நினைவுகளை உயரிய இலக்கியங்களாக பதிவு செய்துள்ளமையைக் காணலாம். அழுத்து மக்கள் வாழ்க்கையை அனுதாபத்துடனும் மனிதாபிமானத்துடனும் நோக்கிய பேராசிரியர் தமது கவிதை நோக்கினைப் பின்வருமாறு முகவரையில் கூறியுள்ளார் :

“..... நானும் சமுதாயத்திற் கானும் உயரிய பண்பு களை மட்டுமன்றித் தாழ்ந்த நிலைகளையும் இன்பதுன்பங்களையும் பாட்டிற் தீட்டிக் காட்டுவதில் உள்ளிறைவு கண்டேன். பாட்டின் மூலம் சிரிக்கலாம்; பாட்டின் மூலம் அழலாம். சிரிப் பதிலும் பார்க்க அழுதலே கூடிய சுவையைக் கொடுக்கும். என் வாழ்வில் நடையும் அழுகையும் அதிகமாய் எழுந்த காலங்களிற் தீட்டி வைத்தவையே இப்பாடல்கள்”

மேற்போந்த பேராசிரியரின் கூற்று இலக்கியங்களைச் சமூகத் திலும் வாழ்க்கையிலும் இருந்து முகந்த தன்மையைக் காட்டுகின்றது. ஒசையும் உணர்ச்சிச் செறிவும் மட்டும்தான் கவிதையல்ல பொருட் செறிவே கவிதையின் உயிர் என்பது பேராசிரியரின் கொள்கையாகும். பேராசிரியரின் காதலியாற்றுப்படை பழமையையும் புதுமையையும் இணைத்துக் காட்டுகின்றது. மரபு வழிவந்த வழக்கிறந்த இலக்கிய வடிவத்தைப் பயன் படுத்தி வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் பேராசிரியரையே இங்கு காணக்கின்றோம்.

சென்ற நூற்றுண்டிலே நாடக உலகிற்கொரு பேராசிரியராகச் சுந்தரம்பிள்ளை விளங்கியது போல இருபதாம் நூற்றுண்டில் நாட-

கத தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர் பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை எனலாம். நாடகங்களின் மூலம் பரவலான தாக்கக்குத் தெற்படுத்த விரும்பிய பேராசிரியர் எழுதிய நான்கு நாடக றாஸ் கள் வெளிவந்துள்ளன. நானுடகம், இரு நாடகம் ஆகிய தொகுதி களில் ஆறு சமூக நாடகங்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. சங்கிலி வரலாற்று நாடகமாகும், மாணிக்க மாலை மொழி பெயர்ப்பு நாடகமாகும் நானுடகமும் இருநாடகமும் முழுமையாக ஈழத்துப் பேச்சுத் தமிழிலும், மாணிக்க மாலை செந்தமிழ் நடையிலும் சங்கிலி செந்தமிழ் வடிவில்லமெந்த பேச்சுத்தமிழிலும் எழுதப் பட்டுள்ளன. சமூகத்திற் பலவேறு தரத்திலும் வாழ்வோர்களுடைய பிரச்சினைகளை நுணுகி நோக்கிய பேராசிரியர் அவற்றைத் தமது நாடகங்களிற் பிரதிபலித்துச் சீர்திருத்த விணைந்தார். மத்திய தரவர்க்கத்தின் திரிசங்கு மனோநிலையை நாசக்காகக் கண்டித்தார். பேராசிரியரின் நானுடகம், இருநாடகம்—சந்தரம் எங்கே, துரோகிகள் (வெளிவராதவை) ஆதியன முழுமையாக சமுதாயப் பிரதி பலிப்பாகவும் சமூகத்தின் வெட்டுமுகத் தோற்றுத்தைக் குறியிட்டுக் காட்டுவனவாகவும் உள்ளன.

தம்மை உயர்ந்தோர் எனக்கருதி மனமயக்கத்துடன் உலாவிய கல்வில்ல உயர்ந்தோர் குழாயில் உலாவிய பேராசிரியர் மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களில் ஊறித் தமது ஆக்கங்களை உருவாக்கியமை அவரது உள்ளுணர்வுப் பிரதிபலிப்பைக் காட்டுவதாகும். பேராசிரியரின் மனோநிலையை நுணுகி நோக்கிய “சொக்கன்” தமது “பைந்தமிழ் வளர்த்த பதின்மர்” என்னும் நாலிற் கூறியுள்ள பின் வரும் வாசகங்கள் அவதானித்தற்குரியவை.

“பேராசிரியரோடு சில காலங்களாவது பழகியவர்களுக்கும் அவரது ஆழ்ந்த இன நாட்டுப்பற்று நன்கு முலனாகும். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகச் சூழலில் வாழும் பொழுதும், யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமமொன்றில் வாழும் சாதாரண நாட்டுப் புறத்தான் போன்றே அவர் தம்மைக் கருதிக் கொண்டார். தமது புலமையால் அமைந்த செயற்கையான மொழியிற் பேசாது முற்ற முழுக்க யாழ்ப்பாணத் தமிழிலே பேசுவது அவரின் இயல்பு. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலே உயர்தோர், தாழ்ந்தோர், நடுத்தரவகுப்பினர் என்ற பல பிரிவினைச் சேர்ந்தவர்களோடும்பழகி அவர்களின் மனப் போக்குகளை சிந்தனைகளை யெல்லாம் நன்கு அறிந்திருந்தார். இந்த அனுபவ அறிவாலும் உள்ளுணர்வாலுமே தமக்கெனத் தனிப்பாகதை வகுத்து அப்பாகதையில் உயர்ந்த நாடகங்களை ஆக்குதல் அவர்க்கு எளிதாயிற்று”.

பேராசிரியரின் நாடக ஆற்றலை வெளிக் கொண்றும் உரை கல்லாகப் பல்கலைக்கழகம் விளங்கியது. சமுதாயத்தின் முன்னேடு களாக விளங்க வேண்டிய பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் மேடை நாடகத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் தமது மனச் சாட்சியின் பிரதிபலிப்பாகவும் சிந்தனை வெளி ப் பாடாகவும் நாடகங்களை ஆக்கினார். நாட்டின் முதுகெலும்பான பல்கலைக் கழக வட்டத்தின் முனையிலிருந்து கிளம்பிய பேராசிரியரின் சிந்தனைகள் சமாலச் சிந்தனையோடு இயங்கியமை அவரின் தனித் தன்மை என்னாம். கடந்த காலச் சிந்தனைகளுடேயும் பேராசிரியர் புதுமையையே விரும்பினார். கருங்கக் கூறினால் பேராசிரியர் மரபு வழிவந்த நவீனத்துவத்தை அவாவிய நாடகாசிரியர் என்னாம்.

பேராசிரியரின் சங்கிலி நாடகம் தேசியப் பின்னணியிலான பேராசிரியரின் பணிகளைக் காட்டுவதாகும். 1948ம் ஆண்டு பிரித் தானிய ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற ஈழம் எதிர்காலத் தில் இயங்க வேண்டிய வகையை வலியுறுத்தும் நோக்கிற, சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத் திறத்தை வலியுறுத்தப் பேராசிரியர் தலைப் பட்டார். நிகழ்கால வரலாறுகளைக் கூர்ந்து நோக்கிய பேராசிரியரின் தீர்க்க தரிசன உணர்வைச் சங்கிலி நாடகத்தின் பின்னணியிற் காணலாம். நாட்டுப் பற்றாறும் விடுதலை வேட்கையையும் வேண்டி நின்ற பாரத நாட்டு மக்களுக்குத் தனது மூலையைப் பிசைந்து பாரதி பாஞ்சாலி சபதத்தைப் பாடியது போல பேராசிரியர் தமது சங்கிலி நாடகத்தை ஊடகமாகக் கொண்டு நின்று நிதானித்துப் பணியாற்றியுள்ளார். தேசிய ஒருமைப் பாட்டைப் பூடகமாக உணர்த்தும் இந்நாடகம் பேராசிரியரின் சிந்தனையையும் செயலையும் இனங்காண வைக்கின்றது.

இறுதியாக ஒரு குறிப்பு. யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுத் தமிழினை நாடகத்திற் புகுத்தி நாடகபாத்திரங்களுக்கு இயற்ற கூத் தன்மையினையும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழுக்கு இலக்கிய அந்தஸ்ததையும் வழங்கியவர் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை. சமூக முரண்பாடுகளைக் குறியிட்டுக் காட்டும் பேராசிரியரின் பாத்திரங்களும் உரையாடல்களும் மாறிவரும் சமுதாயத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டும் பணிகள் என்னாம்.

சமுத்துத் தமிழியல் வரலாற்றில் வாழ்வு முற்றும் தமிழ் பணி என்ற உணர்வோடும் செயலார்வத்தோடும் பணியாற்றிய பேராசிரியர் தேசிய ஒருமைப் பாட்டின் சின்னமாகவும் கலாச்சார மறுமலர்ச்சியின் உந்து சத்தியாகவும், சமுதாயத்தைப் புத்தாக்கம் பெறக் செய்த மிகாமலுகவும் விளங்குகின்றார்,

5. *Wetzel, L. J., 1973. A review of the biology of the eastern red cedar, Juniperus virginiana L.*

— சுவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை, வாழ்ப்பானம்.